

- określenie procedury celem ustalenia możliwej do pokrycia straty rzeczywiście poniesionej przez skarżących, oraz
- obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strony skarżące dochodzą odszkodowania na podstawie art. 268 i art. 340 akapit drugi i trzeci TFUE, regulujących pozaumowną odpowiedzialność Unii i EBC, za szkodę poniesioną z tytułu obniżenia depozytów stron skarżących w wyniku w wyniku środków podjętych przez pozwane instytucje, które zastosowały w stosunku do Republiki Cypryjskiej mechanizm bail-in.

W opinii skarżących instrumenty bail-in przyjęte przez Republikę Cypryjską zostały wprowadzone wyłącznie celem wykonania środków przyjętych przez pozwanych i zostały również zatwierdzone przez pozwane instytucje. Skarżący są zdania, że mechanizm bail-in stanowi poważne naruszenie i na poparcie swojej skargi podnoszą cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia prawa własności chronionego na mocy art. 17 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 1 protokołu nr 1 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia zasady proporcjonalności.
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.
4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia zasady niedyskryminacji.

Skarga wniesiona w dniu 22 lipca 2016 r. – Falegneria Universo dei F.lli Priarollo/EUIPO – Zanini Porte (silente PORTE & PORTE)

(Sprawa T-386/16)

(2016/C 383/21)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Falegneria Universo dei F.lli Priarollo Snc (Caerano di San Marco, Włochy) (przedstawiciel: adwokat B. Osti)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Zanini Porte (Corbiolo di Bosco Chiesanuova, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny znak towarowy Unii Europejskiej zawierający elementy słowne „silente PORTE & PORTE” – znak towarowy Unii Europejskiej nr 4 191 425.

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 kwietnia 2016 r. w sprawie R 240/2015-1.

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- tytułem wstępu, stwierdzenie charakteru extra petita zaskarżonej decyzji i w związku z tym, odesłanie decyzji do izby odwoławczej Urzędu ze względu na naruszenie art 75 i 76 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego; w związku z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 216/96 z dnia 5 lutego 1996 r. oraz art. 1d dotyczącym odesłania skargi do izby odwoławczej, która nie zajęła jeszcze stanowiska w sprawie;

- co do istoty: zmianę zaskarżonej decyzji a w rezultacie obciążenie EUIPO kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w ramach postępowania przed izbą odwoławczą, ponieważ decyzja jest bezzasadna pod względem faktycznym i prawnym, a w każdym razie zwrot kosztów z poszanowaniem zasady słuszności;
- tytułem środków dowodowych: nakazanie przekazania dokumentów związanych z postępowaniem nr 000008977 C, które toczyło się przed wydziałem unieważnień EUIPO, jak również postępowaniem w sprawie odwołania R0240/2015.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 75 i 76 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie zasady 37 lit. b) ppkt i) oraz zasady 50 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95.

Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2016 r. – Hiszpania/Komisja

(Sprawa T-401/16)

(2016/C 383/22)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Hiszpania (przedstawiciele: Centeno Huerta y M. García-Valdecasas Dorrego, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenia nieważności ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/323/16-Prowadzący dochodzenia (AD 7) i EPSO/AD/324/16-Prowadzący dochodzenia (AD 9): Kierownik;
- Obciążenia Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 1 i 2 rozporządzenia 1/58 i art. 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 1d regulaminu pracowniczego, ze względu na ograniczenie systemu komunikacji EPSO z kandydatami, co również dotyczy formularza zgłoszeniowego.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 1 i 6 rozporządzenia 1/58, art. 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 1d ust. 1 i 6, art. 27, art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego i art. 1 załącznika III do regulaminu pracowniczego, gdyż ograniczono w niewłaściwy sposób wybór drugiego języka tylko do trzech, czyli angielskiego, francuskiego i niemieckiego, z pominięciem pozostałych języków urzędowych Unii Europejskiej.
3. Zarzut trzeci dotyczący dyskryminacji ze względu na język zakazanej w art. 1 rozporządzenia 1/58, art. 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 1d ust. 1 i 6, art. 27, art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego i art. 1 załącznika III do regulaminu pracowniczego, ze względu na arbitralny charakter wyboru języków angielskiego, francuskiego i niemieckiego.